

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/20007 en 07/20008 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 13 juli 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de staatssecretaris in de enige grief heeft betoogd dat hij zich niet gehouden acht toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), nu de vreemdeling, reeds omdat hij de asielprocedure nog niet heeft doorlopen, niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland voormelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de uitspraak van de Afdeling van 3 december 2007 in zaak nr. 200704404/1 (www.raadvanstate.nl). Uit die overwegingen vloeit voort dat de grief in zoverre faalt.

2.2. De in de grief in verband met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.3. Naar aanleiding van de grief dat de voorzieningenrechter ten onrechte doorslaggevende waarde heeft toegekend aan informatie van de Europese Commissie, welke is vermeld in de door de vreemdeling ter zitting van de voorzieningenrechter aangehaalde uitspraak van 25 mei 2007 van de

rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, in zaak nr. 07/13878, wordt het volgende overwogen.

De voorzieningenrechter heeft overwogen dat niet zonder meer is gebleken van een formele inbreukprocedure, maar dat de Europese Commissie aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van de Verordening en dat in voldoende mate is gebleken dat bij de Commissie hierover zorgen bestaan over de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met de Verordening.

De staatssecretaris heeft in hoger beroep betoogd dat het hem bekend is dat op 27 juni 2007 door de Europese Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Verordening te starten, maar dat de Europese Commissie desgevraagd geen informatie heeft gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) is slechts bekend dat een inbreukprocedure door vragen van de Commissie aan de Griekse regering in gang is gezet en niet waarop de zorgen van de Commissie omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met de Verordening, die tot die procedure hebben geleid, betrekking hebben, zodat het enkele in gang zetten van die procedure niet kan worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden rustende verplichtingen niet eerbiedigt.

De grief slaagt derhalve ook in zoverre.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 11 mei 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.5. De vreemdeling heeft betoogd dat hij vreest voor overdracht aan Griekenland omdat hij daardoor in een slechtere positie terecht komt, nu hij in dat land, anders dan in Nederland, geen mogelijkheid heeft om op grond van het categoriale beschermingsbeleid een verblijfsvergunning asiel te verkrijgen. Voorts heeft de vreemdeling een beroep op schrijnende humanitaire omstandigheden gedaan.

2.5.1. De staatssecretaris heeft in het feit dat Nederland ten aanzien van asielzoekers uit Somalië een categoriaal beschermingsbeleid voert geen aanleiding hoeven zien het hier te lande door de vreemdeling ingediende asielverzoek met toepassing van artikel 3, tweede lid, van de Verordening aan zich te trekken, reeds omdat het ontbreken van een zodanig beleid in Griekenland niet betekent dat dat land zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens de vreemdeling na zijn overdracht niet zal nakomen.

Het beroep op schrijnende humanitaire omstandigheden is niet onderbouwd en faalt reeds daarom.

2.6. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2007 in zaak nr. 07/20007;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

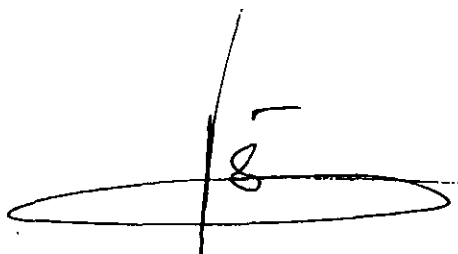
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 december 2007

345-474.

Verzonden: 17 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 0 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705697
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:

De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Zwolle
van 13 juli 2007
met kenmerk 07/20007

Inzake:

met IND-kenmerk 0612.29.0259
appellant
gemachtigde: mr. W. Koetsier-van der Kamp
advocaat te Vianen

Proceesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. D.W. Stevens
038-888 8784

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/20007 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 11 mei 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 29 december 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 11 mei 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"Evenals in bovengenoemde, door verzoeker aangehaalde, uitspraak van 25 mei 2007 kent de rechter daarbij gewicht toe aan het rapport van UNHCR inzake de Griekse asielprocedure van november 2004 waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
(...)

Voorts acht de rechter van belang dat de EC aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003. Weliswaar is niet zonder meer gebleken dat sprake is van een formele inbreukprocedure, echter, zoals reeds in de door verzoeker aangehaalde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen, is in voldoende mate gebleken dat bij de EC zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003.

Hetgeen blijkt uit de informatie van UNHCR en de uitdagingen van de EC heeft betrekking op allen die in Griekenland een asielverzoek indienen. Weliswaar is het risico op een slechte behandeling mogelijk groter voor asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenreizen dan voor asielzoekers die in het kader van Vo 343/2003 worden overgedragen. De uitdagingen van de EC betreffen juist alleen asielzoekers die worden overgedragen en de informatie van UNHCR beperkt zich zeker niet tot asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenkomen.

Zoals reeds in meergenoemde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen is de rechter van oordeel dat uit de vooral cijfermatige informatie van UNHCR wel degelijk kan worden afgeleid dat de Griekse asielprocedure met onvoldoende waarborgen is omkleed, nu UNHCR zelf deze conclusie trekt en daar niet alleen cijfermatige informatie maar ook andere gegevens aan ten grondslag legt.

Voorts is de rechter van oordeel dat verweerder, zolang de inbreukprocedure niet is beëindigd, niet zonder meer mag uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel met betrekking tot de naleving door Griekenland van de refoulementverboden. De rechter verwijst hierbij naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie van 7 februari 1973, zaaknummer 39/72, waaruit naar het oordeel van de rechter kan worden afgeleid dat een inbreukprocedure in het algemeen slechts wordt voortgezet indien de situatie van inbreuk voortduurt.

Het voorgaande leidt de rechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet allemaal op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
- 4 Toelichting op de grief
- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.
- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 13 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de (indirecte) verwijzing door verweerder naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 4.4 De Staatssecretaris acht van belang dat verweerder niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland

vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure*, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid. Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid. Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen.

Zie:

- *AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);*
- *AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).*

- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de (indirecte) verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.
- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weetgegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele indirecte) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwillingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerder zijn geconcretiseerd, kan, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwillingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwillingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwillingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is

ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.
- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" gecoördineerd wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan informatie van de Europese Commissie (*hierna: de Commissie*), welke is genoemd in de door verweerder ter zitting aangehaalde uitspraak van de rechtbank 'a-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, van 25 mei 2007. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 (*productie 4*) en herhaald in de brief van 18 januari 2007 (*productie 5*), houden is ontkennend geantwoord. De

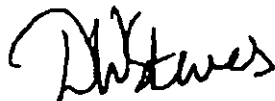
Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.

- 4.14 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.
- 4.15 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin. Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.
- 4.16 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzleningentechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 11 mei 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 10 augustus 2007

Gemachtigde

Mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6509
telefax 038 460 9152